

En Görkemli Bakışımı Sevda

– S. Yetgin · 27 Nisan 2014

Ruh çengelime asılı prangalarla geceye yürüyorum
Binlerce yarasa gövdemde, gözlerim kanlı bir çanak
Onlarca oyuk var sanki gönlümün kemik tarlalarında
Yaşlı söğüdün gölgeğinde suya uzatıyorum ayağımı

Hangi balta parçalayan leşimi, beynimde kör kurşun
Düşüncemin ve sözlerimin anlamından aşk damlıyor
İlençli bir sevda gömütlüğü izbelerdeki can evimde
Aç bir aslan sana sevdalı yüreğimi parçalara ayırıyor.

Yağlı organlara geçirilmiş başım, sen dilimde son dilek
Uzaklardan bir ses, sevgi ve sadakatin mor haykırışında
İslanmış türkülerin göllerinde yüzüyor fırtın kayıkları
Onlarca kapı kapanıyor yüzüme, kendi ipimi çekiyorum.

Acıyla tohum aynı rahimde, yakarıyla dönüyor mevsim
Bakışlarında soyunduğum er geceler gözlerimin önünde
Hangi aynada daha sevdalı yüzüm, ben ne zaman öldüm!
Sendin üzerime toprak atan, gözyaşlarında üşüyordum.

Bu yolcusuz düşün hanlarına rüzgâr ekdim asırlardır aşkla
En görkemli bakışımı sevda, gecelerce beni yalnızlık örttü
Özgürce uzanıp sonsuzluğa çocukken, yıldız aşırırdım gökten
Suskular ekip kuşların yüreğine, sevinç toplardım çok eskiden.
Selahattin Yetgin